

LEPOZNANSKI LIST.

Domorodecova.

Kaj da dolžni mi smo Slavi mihi,
Dobro znamo:
Naše vse moči ji dati v sili —
Rad' jih damo.
Kakor sinek ljubi majko drago,
Tako ljubimo mi Slavo blago.

Kaj da dolžni smo Slobodi zlati,
Dobro znamo:
Naše vse moči ji v sili dati —
Rad' jih damo.
Kot mladeneč ljubi ljub'co drago,
Tako ljubimo Slobodo blago.

Slavi in Slobodi mi služiti,
Čmo do smerti.
Bo zastoj nam copral zmaj serditi,
Čmo ga streti,
Stenti vragu glavo čmo strupeno,
Da ne loči več ljubezen njeno.

Ah, kak bote boginje rajale
In zapele,
Ah, kāk bote se objemovale
In objele!
Za pogled tak božji, bratje, vedno.
Se truditi z vsim' močmi je vredno.

Naj prote le zemlje gospodarji
Nam bogovi;
Skušajo mornarja moč viharji
In valovi.
Naj v viharju skusi moč se naša —
Nam z nevarnostjo tud moč naraša.

Peli bodo vnuki zavirljivi;
„Oh vi srečni,
Ste živeli v dobi pomenljivi!
V slavi večni
Velicastno, dedje, lesketale,
Oberrili prav ste čase zlate.

Kak bi neki vredni mi postali
Majke Slave?
Ste razsnove krive poravnali
Vi že v prave.“
Časi sveti so, jih rabiti znajmo,
Dost za rod je dela, zaukajmo.

Planjavski.

Kuliferda.

Burke v jednom djanju.
(Iz češkega.)

O s o b e.

Gospod Dominik mestnjan
Gospa Dominikova.
Nežka, njuna hčer.
Rezka, njuna rejenka
Mislimir, vradnik.
Gromski, Nežkin ženin.
Terček, njegov stric.
Karol, Mislimirov služabnik.
Djanje v hiši gospoda Dominika.

Prizor prvi.

Nežka. Rezka.

Rez. Kaj je to Nežka? tako žalostna? za-
kaj pa? — po šest mesicih ugledate danas
pervikrat svojega ljubčika, in se v jok spuš-
cate?

Než. Ah Rezka, vse je zgubljeno. Jaz
sem naj nesrečnija na svetu.

Rez. Bog pomagaj! Se vam je mar Misli-
mir zneveril?

Nežk. Ah!

Rez. O ti nehvaležnik! Taki so vsi moški
— če jih ne štimamo, nam ne dajo pokoja —
če jih imamo rade, nam kažejo srako na verbi.
O ti gerdi moški!

Než. Ti se motiš Rezka. Uzrok moje ne-
sreče so očka —

Rez. Očka? — mislila sem si to! Da, očetje
in mamke nam delajo mnogo skerbi; menda
mislijo, da so zato pred na svet prišli, kakor
njih otroci, da bi jih prav mučiti (jim britkost
delati) mogli.

Než. Gotovo ne uganesh, kaj so mi očka
ravno povedali?

Rez. Po vašem govorjenju gotovo uganem
pervi — je to grenka novica —

Než. Se spomniš, kako pogosto so govorili
očka o svojem prijatelju Terčku, ki je pri nas
ostajal.

Rez. Se spomnim.

Než. Njegoviga sina imam si vzeti za moža.
Očka so dali na to besedo, in poročili, da bi
čakala pripravljena, sprejeti premožnega že-
nina.

Rez. Vzemi kozel tega bedaka, ki se hče
ženiti, in neveste ne pozna.

Než. Ti se ne veš vsega!

Rez. Še ne vsega?

Než. Stara gospa Terčkova ima brata.

Rez. In ta morda hoče mene?

Než. Gospa Terčkova si je umislila, da bi
me njen brat vzel; kakor svoji posebni prija-
teljci se je gospa mamka moja pismeno zavzela,
brez da bi očka zato vedil, da moram brata
gospa Terčkove vzeti.

Rez. Gospod nebeški! Naposled bosta mo-
rala vzeti celo rodbino. — Kaj boste zdaj po-
čeli?

Než. Umrem britkosti, če ne dobim Misli-
mira.

Rez. In zakaj se niste doslej zaupali (raz-
odeli) starišem? — Mislimir je verl (jak) mož,
ima pristojno službo, vaši starši ga imajo radi —

Než. Mene nesrečna osoda (Schicksal) pro-
ganja —

Rez. Osoda? Ni temu tako! — Vzemite si
v izgled mene in Karlička. — En teden pred
našim odhodom na kmete (Land), mi je Karl
naznanil, da me ima rad, jaz sem ga poslala
k našemu očetu, sama sem šla k materi — oče
je dal njemu privoljenje, mati meni — in —

Než. Raji mi svetuj, kako da oznamim Mi-
slimiru svojo nesrečo?

Rez. Prav lahko; to bode koj. — Pisala
sem Karlu, da smo se vernili v mesto.

Než. Kako Rezka! ti si mu pisala, da bi
sem prišel?

Rez. Da, o jaz imam s njim mnogo —
mного govoriti. (poslušaj) Kaj sem rekla? me
o volku, in volk za gumni (za podam).

Prizor drugi.

Mislimir. Karol. Prešnje.

Misl. Preljuba Nežka!

Kar. Predraga Rezka!

Misl. Vidim vas zopet?

Kar. Dobil sem te spet?

Než. O Mislimir!

Rez. Oh Karličko!

Misl. Kaj vam je?

Kar. Kaj ti fali?

Misl. Govorite!

Kar. Vun s tim!

Než. Ah!

Rez. Oj!

Misl. Zdihuje?

Kar. Se pačis?

Než. Vse je zgubljeno, Mislimir!

Rez. Karličko! zlodej je vzel vse!

Kar. Vse? Kako imam to razumeti?

Rez. Oblak se je utergal, in peršeli so
sami ženini.

Misl. Je li mogoče?

Kar. Počasi! Zeninov se ne bojimo — ko
pridejo jih zmečemo iz hiše.

Rez. K temu ste prišli pozno.

Dar. Pozno? — Je-li pozabila gospodična
Nežka, da moj gospod je naj ljubeznivši in
naj iskrenši ljubitelj — in si ti pozabila, da
sem jaz biser (Perle) vsih služabnikov?

Než. Mislimir! moje serce se ni zmenilo;
ali očka —

Rez. Očka, mamka, vse se protivi —

Kar. K čemu to? protivi naj se očka, mamka,
stric, teta, boter, botra in cela rodbina — So
vaše serca nam naklonjene?

Rez. So.

Kar. Tedaj je zmaga naša. — Rezka! po-
vej mi vse, da to bolj razumem.

Rez. Koj! — gospod Dominik je obljubil
njeno roko človeku, ki ga svoj živ dan ni vi-
dila. Gospa Dominikova jo je obljubila dru-
gemu, o katerem ni nikdar nič slišala. Oba že-
nina sta strica, in vsak ima zapis na gospo-
dično Nežko! Danas ali jutri ju pričakujemo.

Kar. Prav. — Tu imate zdravilo zoper to
nezgodo (bolezen, zlo). — Gospod Dominek
me ne pozná, gospa Dominikova me ni vse
svoje žive dni vidila. Jaz se prestrojam (pre-
branim), napravim zaroke — moj gospod si
vzame Nežko in jaz Rezko! Po tem pa po-
šljemo ta dva ženina, od kodar sta prišla.

Rez. Pst! — Nekdo pride! (gre k durim)
To je gospod s gospó.

Kar. Nas tu ne smeta viditi! Gospodična
Nežka, glejte vse pridno pozvediti. Rezka,
tebi povem, kaj bomo storili. Pojdite!

Misl. (objame v hitrosti Nežko in odide)

Kar. (prime Rezko za roko)

Rez. (odide berzo s Karlom)

(Dalje sledi.)

Slovstvo in umetnost.

Gospod Žepić je poslovenil česko burko
„Kuliferda“.

* Nibelungen-Lied se je v talijansko pre-
stavil.

Telegrafiško kurzno naznanilo deržavnih
pisem 4. Rožnika 1851.

Deržavne dolžne pisma po	5	od 100 (v srebru)	96 1/2
»	»	» 4 1/2	» 84 1/2
»	»	» 4	» 76

Dnarna cena 4. Rožnika 1851.

	V dnarju
Cesarskih cekinov agio (od 100 gold.)	33 1/2 gld.
Srebra	» » » » 28 »

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 31.

Št. 3085. Vradno oznanilo. (105.) c 1

Razpis ministra pravosodja od 12.
maja 1851 glede dobe začetja moči
notariatniga reda v krajnski kronovini.

Ker so bili prvi notarji za krajnsko
kronovino današnjiga dne imenovani, se začetje
moči po členu 1. najvišiga patenta od 29.
septembra 1850 št. 366 R. G. Bl. 2. okto-
bra 1850 naznanjeniga notariatniga reda v
vseh odločbah, zavolj katerih se v najvišjim
patentu naravnost nič družiga ni odločilo, v
imenovani kronovini na 1. julija 1851 odloči.
Ljubljana 2. junija 1851.

Šetina s. r.

tajnik deželnega sodništva.

Št. 1667.

Oznanilo.

(104.) c 1

Po razglasu visociga c. k. ministerstva
kupčije, obertnije in javnih stavb od 10. maja
1851 št. 1015 H. M. bo po sklenjeni po-
godbi med kr. pruskim in kr. hanoveranskim
nemško-avstrijskim poštним oskerbništvm
hanoveransko kraljestvo 1. junija 1851 nem-
ško-avstrijski poštni zvezi pristopilo.

Od tega dneva se bo tedaj z dopisavami,
pošiltni pod križnim zavitkam in časopisi na
in iz Hanoveranskiga po odločbah nemško-
avstrijske poštne pogodbe ravnalo.

Hanoveranske poštne naprave leže vse
čez 20 geografskih milj od avstrijske meje.
Za poštne vožnje pošiltni se je od hanove-

ranske strani za občenje z Avstrijo Peine
kakor nepremakljivo mejno mesto odločilo.

Za Avstrijsko so odločene glede vožno-
poštne pošiltni Ostrava, Seefeld in Töplice.

Pismenina se ima za vožnjoposiltni pošiltni
na ali iz Hanoveranskiga od 1. junija t. l.
vedno po odločbi nemško-avstrijske poštne
zveze plačevati.

To se dopisavcem naznani, da se vedo po
tem ravnati.

C. k. poštno vodstvo

Ljubljana 29. maja 1851.

Hofmann s. r.